

Göç Mevsimi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Aralık 2022

Karma acılardan çıktım yola: bir şiir v/akdine rast geldim.

Düşlerdi müzmin yalnızlığın meali

İçine düşülesi aşkın aralıksız yağın rahmeti...

Gündüm geceyi devraldım.

Bir gül' düm madem sözcükler miydi dikenim?

İngelere tutunduğum bir makam

Hâkimiyeti hüznün darmadağın bir mekân

Ölümdü sergüzeşt bestem

Ölümsüzlüğe kucak açan her şiir adeta bir özlem

Gıyabında cihanın

Gıybeti el üstünde tutanın

Girgin değildi mizacım

Girişken ve heyecanlı

Tabanları yanarken hazanın

Ben hala dünden alacaklı.

Feveran ettim önce

Fetva verense sahte hoca

El pençe divan durdum aşkın nezdinde

Elem kuşları çağladı

Çıgıllıkları yeri göğü d/ağladı

Rengimdi solan

Rakımım aşkla haiz olduğum sonsuz nice rakam

Göktü gözümün seğirdiğinde çıktığım

Yerdi yerden tere vurulup kimse yerin dibine batırıldığım

Lakin tek muhatabımdı hakkaniyet ve Mevla'm

İnsan olmanın vardı elbet meramı yine saklı tuttuğum

Hakkın kapısına koştüğüm

O ki ayaklarımı yerden kesen en ılıman rüzgâr

Bazen üşüten bazen soluksuz bırakan

Mevsimlerden azat vakti

Sökün eden duygularım olacaktı elbet son vadesi

Mümkün olansa geciktirmek meçhul sonu

Aymazlığında yalnızlık denen ırkın müdavimi ve tek yolcusu

Hızmam yoktu
Havsalamdan taşan telaşın yontusu
Hazandı son demim
Hüzündü şiirleri derlediğim
Şapka çıkarttığım sihirbaz
Yalandan kim ölmüştü hem?
Hemhal olduğum doğrular geride bıraktığı nem
Varsın yüzümü yalasın rüzgâr
Kurutsun da gözyaşlarımı
Tembihliyim hem anamdan babamdan
Kulp takan kimse beylik söylemlerin nazarında
İtildiğim yerden yere vurduğum
Arz ettiğim her duygunun yokluğunda vurgun yediğim
Nutkumun tutulduğu
Noksan addedildim
Bildiğim elbet o tek noktadan ibaret benliğim
Gözlerimdeki hüznün acıtırken en derinden

Huşu içerisinde solan gün
Huzura dair kesif bir sessizlik varsın ağır olsun taşıdığım yüküm
Yok yere yoksun
Durduk yere nerede saklı varlığım?
Geçkin zaman geçimsiz insan
Surelerde saklı huzurum ve iman gücüm
Savrulduğum anbean suskun fitratımdan arda kalan
Kâh eksik kâh noksan bir masal
Misali yok işte ömürden ömür gider her dem
Densiz ve dertsiz kimse
Başat duyguların nezdinde

Fırarım bedenden bilirim de yakındır göç mevsimim
Öç almaksa hayattan
Hörgücümde saklı bilinmezin meali
Arz ettiğim kadar sevgiyi
Kabul görmememin hikmeti
Ve işte koştüğüm tek kapı
Aşkın İlâhi Sarnıcı ve Rüzgârı

Beni benden eden beni bana sunan Őu efkârı
Def ettiđim duaların g/izinde sűrűklendiđim
En muhteűem mevsim ve vaveyla
Őűkűrler olsun defalarca gűnűme...